

Vegyestartalmu hetilap. — A megyei közigazgatási bizottság közlönye.

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.

A szerkesztő lakása: „Pestvárosánál” 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek: Egész évre . . . . . 6 ft. | Félévre . . . . . 3 ft. | Negyed évre . . . . . 1 ft. 50 kr.

Hirdetések és melléletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 kral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadóhivatalban. Kérjük az ígatási díjakat az ígatmányokkal együtt legfőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétehetnek.

Hirdetések díjai: a háromszábas petitor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beigtatásért 30 kr.

Kiadóhivatal: Pleisz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beeskereken, hova az előfizetési pénzek és ígatási díjak küldendők.

Budapest június 6-án 1879.

Az öröm és a vigság csarnoka komoly dolgok tanácstermévé lett. Hét évi szünet után a magyarországi iparosok folyó hó 1-én gyűltek össze a II. orsz. iparos congressus megtartására.

1872-ben volt a congressus, s ha visszaillesztünk az 1872. és 1879. közötti időszakra, igaz, nem sok vigaszt találunk az eseményekben. Iparszövetkezeteink fejlődése nem felelt meg a várakozásnak, sőt a legtöbb valóságos bomlási processus ment át, s csaknem életjel nélkül hevert.

Közéletünk egyik factora sem kedvezett eddig a magyar ipar fejlődésének. Talán a társadalom állapota volt kedvező? Nem. Ezt is elragadta a nagyralátás láza. Hogy jutott volna ennek eszébe a mór napjaiban: támogatni a hazai ipar fejlődését, mikor mindenki csak a nagyszerűre törekedett. Kinek volt ideje ily „jelentéktelen” dolgokra gondolni.

De eljött a belátás ideje, s kinyitlak a nemzetnek szeméi. A második országos iparos gyűlés oly nagy részvétet bizonyított az iparosok ügye iránt, hogy ez valóban fölülmulja minden várakozásunkat. Körülbelül 800 képviselő tanácskozott, képviselve 50.000 magyar iparost. Minek azonban még inkább örvendünk, mint az iparos osztály életre ébredésének, az azon körülmény, hogy az iparosok közt ott látunk több tekintélyes államférfit, nagy tehetségű publicistákat és népszerű mágnásokat, kik mint az iparosok képviselői jelentek meg a gyűlésen, hogy azok érdekeiben közösen új intézkedéseket teremtsenek, hogy az iparos osztály szerelmeit tanulmányozzák és a hiányokon segíthessenek.

Örömmel regisztráljuk ezt, mert ez legnagyobb biztosítéka annak, hogy nemzetünk öntudatra ébredett, s nem vár idegen segílyt, hanem önmaga törekszik a meglévő hibákat orvosolni. Örvendünk, hogy az iparosok ügye oly élénk, látogatott gyűlésen képződik egy országos nagygyűlés, s hogy hazánk legjobbjai látunk közöttük, kik váltatva közösen az iparosokkal törekszenek szebb jövőt teremteni s azt állandósítani is.

A törekvés igen szép, mert meg va-

gyunk győződve, hogy szíve mélyében minden hazafi óhajja jólétét és dicsőségét. Más kérdés azonban az, mily utómódon, mily rendeletek vagy rendelkezések életbe léptetése által tartja a gyűlés többsége lehetségesnek és célirányosnak az iparosok jelenlegi helyzetén segíteni, iparunk fejlődésének pedig lendületet adni.

Ezt látva, öröm fogja el hazánk minden gondolkodni tudó polgárának szívét, kezdve az első mágnástól az utolsó pörig, mert ezen mozgalomban legprágnansabb kifejezését látjuk iparunk és iparosaink életképességének s nemzetünk felvirágzásának. Felébredtünk tehát végre valahára azon lethargikus álmából, mely az összes külnezetekkel elhitette, hogy a magyar nemzet csak volt, de nincs. Túléltek tehát azon időt, midőn az iparos a kasztrendszernek csak nem legalsó fokán állván, magasabb körökben méltatásra nem számíthatott s csak elvétve akadt főuraink közül egy-egy, ki hazafias kötelességét teljesíteni akarta az által is, hogy a magyar ipart, a kifelé gravitáló üzelmeknek közepette, pártolásra méltatta.

Gleichenberg felé.

(Utirajz, május végén.)

Aki Stírának e kies furdóját meg akarja látogatni, útját két irányban is veheti. Vasuton Fehérvár—Veszprém és Kis-Cellen át, vagy gőzhajón Győr felé. Győrtől a magyar nyugoti vasuton utazva, Kis-Cellenél száll át a budapesti vonatra. Tovább Szombathely, Körmend, Szt.-Gothard esnek utba. Utolsó állomásunk Feldbach, honét vagy 10 kilométerny jót vezet egy regényes völgyön át Gleichenbergbe.

Ez alkalommal vegyük utunkat Győr felé. Így Pápát is látjuk anélkül, hogy Rómába kellene mennünk.

A tavaszi napsugarak pazarul ömlenek a budapesti corsora, odacsálva délutáni sétára a főváros szépeit. Hullámzik a tarka-barka sétatól tömeg, de hat óra felé csoportosulni kezd a börzепalota előtt, pedig sem a 4-dik emeletről nem ugrott le desperált balandó, sem báró Duka nekiradul lova nem gázolt el uzsorást; a gőzhajó készül indulni Bécs felé. Harmadikat csengenek. A búcsúcsókok elcsattannak, megkésített utazók serényen sietnek a kikötő hídján, a vastag kötelek elodlatnak, Neptun hajónk kázanja sül-fől, keménye hatalmas füstfelleglet ereszt s a kőszénevő szörnyeteg nekivált a folyam közepének. A parton maradtak kendővel, kalappal integetnek búcsút

távozó kedveseiknek. Neptun ő felsége pedig meghajlja büszke árbóczát, átbugyja a lánchíd alatt, s bizony szégyenlené magát, ha a candiumi járom, mely alatt átkellett bujnia, oly isteni mű nem volna. Még a bombatéri utasokat szedjük fel, azután adieu Budapest! Még egyszer visszaillesztünk a főváros vonzó képre. Ott pompáznak a Hungária, börze, akadémia stb. paloták, jobbról a vén Gellérthegy, amely kopaszága ellen — úgy látszik, — végre sikeres hajnövesztőszert talált. Időbb a királyi lak, a gőzszikló, főlebb Mátyás Király temploma, a főváros ezen Phoenixsze. Valóban

„Szép vagy fonák arczóddal Budapest!”

Most a Margitid merész íve alatt bujunk át, elgondolkodva az emberi szellem fenséges voltán, mely nem ismer akadályt, áttöri a gigási sziklabérczeket, hatalmas folyamokon állandó utakat épít, össze uszítja a tüzet és a vizet — e két ellenséges elemet — s a gőz erejét oda idomítja, hogy a gőzgépen mint tűzménen be nyargalja a világnak művészet, ipar, kereskedelem által felvirágozott híres városait!

A tájkép változik. A tündéri szép Margitsziget mellett haladunk. Vajon mit bámuljon meg jobban a szem? A természetvirágos pázsitszőnyegével, délszaki plántáival, óriás terepélyes fáival? vagy a művészetalkotta kéjlakokat? Mind a kettőt. — A furdőház aranyozott kupolájával remeke az építészetnek. Éljen aki építette, s legyen élete oly kellemes, aminővé e szigetlet varázsolta. Bámulatunk tárgyai egymásután elmaradnak, a növekvő távolság homályba burkolja az eddig látott szépségeket, csak a budai hegyek felfelé húzó láncolata kisíri utunkat. A gőzgep erylendetlen buzgalommal zakatol, „hajónk a habot hasítva szántja” hosszú barázdát hagyva maga után s eszünkbe juttatja Petőfink versét:

„A Dunán.”

„Folyam! kebled hányszor repestzi meg Hajó futása s daló fergeteg!”

Ujpest, Dunaközi, főlebb a jobb parton Szt.-Endre tornyai is elmaradnak s 8 óra tájban elérjük Vácot, hol hajónk pár percze kiköt. Egy alacsony kupolás templom csonka kettős tornyával, homlokzatán szent szobrokkal, a püspöki lak, főlebb a Dunaparton egy kaszárnyaszerű új palota vonja magára a figyelmet. Ez a feyenczház. Jelenleg Miletics ur is ott lakik.

Váczon fölül következik a magyar dunai ut egyik legszebb része, Nagy-Maros tájéka. Átellenben Visegrád. Kár hogy az est leszállt s fekete fátyollal eltakar romot, hegyet, völgyet egyaránt, mintha a szerencsétlen Zach családót, megkésített utazók nagyságát gyászolná. Fenn az ormon romoknak körvonalait vehetni észre, alatt a hegytövében közvetlen a Duna szélén Salamon tornya áll komoran, mint szomorú emléke a viszontagságos életű királynak. Egyszerre csak láng-

oszlop csap fel előttünk a folyam tüköréből. Talpas tótok gyujtottak jelzőtüzet, hogy a gőzhajó el ne gázolja őket. Vezényszóra a gép mozgása meglássuk s szerencsésen elusztatnak mellettünk szürdölmányos hazánk fiait. Hűvös szél fujdogal végig a hajó födelzetén, mely bevonulni kész. Itt benn egy helyt nekivetközött férfiak kártyáznak, odább egy tisztos öreg ur szundikál, tovább megszorult gavalér sajtól agyából tökéletben bókokat, hölgye részéről hatalmas ásitásokkal jutalmazva; emitt köpczös uri ember veszekedik a pinzérrel, hogy miért nem két akkora pecsenyét hozott, (furcsa, rendelt volna két adagot, két annyit kapott volna), a többiek ki jobbra, ki balra dölve alusznak s álmodnak honmaradt kedveseikről, vagy akiket talán már holnap meglátni fognak.

Esztergom, Neszmély, Komárom az ujló hold fővény világánál alig hogy kivehetők. Három óra tájban elérjük Gönyőt.

Itt találkozik a mosolyi Dunaág — miután Győrnél a Rábával, Rábézával egyesült — az öreg Dunával. Azon ponton kötünk ki, hol 1849-ben egy szép májusi reggelen honvédeink az osztrákok egyik lóporos hajóját légrépítették. Ezt a rettenetes látványt Csallóközből alig félmérföldnyirel láttam. A fellobbanás pillanatában egy óriási lombos fához hasonlított ez tündöklő vert ezüstből, melynek sudara az égbe nyult fel. Nyomban rá következett az eget földet rázó dörgés! Azt hitte minden ember, hogy az itélet napja következett be; igaz hogy Szt.-Dávid zsoltrának

„Eljő az Isten ő fényességében, Semmit el nem hallgat ítéletében”

méltóbb illusztrálását képzelné sem lehetett volna. A fenséges látvány vastag felleggel változott s gyorsan szétterülve az égbolton elhomályosította a tündöklő napot. A mezőn legelő baromcsorda egymást gázolva rohant egy csoportba vesztet bűgessel árulva el félelmét. Az ember megbűvölve állt, reszketett, szólni nem birt. „Mi volt ez?” Kérdék az ijedség első rohamán átesettek. Nem sokára honvédeink meghozták a felvilágosítást. Gönyő égett, a házak megrepedeztek, ablak, kályha épségben nem maradt. Harmincz éve ennek, a katasztrófnának semmi nyoma többé, de emléke épségben megvan, bármelyik idősebb ember történelmi hűséggel beszéli el azt a távolról jött utasnak.

Gönyőnél átszállunk a Buda nevű kis gőzörsre s virradatra Győrben vagyunk. Csinos, tiszta rendezett város ez; híres különösen hölgyeinek szépségéről, fehér kenyeréről s ama bizonyos csatáról, melyet a napoleoni háboru alatt nemes insurgenseink e város alatt vívtak. Hajdan erődített város volt, magas téglafalbástyái a vízmentében még fennállnak, ma már nyílt város, fontos kereskedelmi gócz. Nagy Napoleon is megfordult itt; a házat, melyben szállva volt, emléktábla jelzi. Elég

TÁRCZA.

A fölsült szerelmes.

(Humorizstikus elbeszélés.)

— Türr. A. Viktoról. —

Két fiatal ember van együtt. Mindkettő hallgatag. Az egyik nagy lépésekben mérí már mintegy félórájára kis szobájának hosszúságát; a másik ellenben igen nyugodtan gyönyörködik az ablaknál két iskolás-gyermek civakodásán. Ugy látszik, egyik sem tudja, hogy mit cselekszik, annyira más eszmével van elfoglalva fejk.

Az ablaknál álló ifju, egyszerre ily szavakat intéz dühösen sétáló barátjához: — De hol van Laczi?

— A bürében — volt rá az egyszerű felelet.

— Ejnye, beh rosz kedved van ma, talán megint nincs pénzed?

— Persze, hogy nincs; de ez nem tartozik a dologhoz, rosz kedvem bizonyosan nem változnék jóra, ha telve volna is tárczám banknotákkal.

— Hm, különös! Ugyan miért?

— Csupán csak azért, mert holnapután be kell rukkolni hat hétre katonai gyakorlatra. Érted, hat hétre! És épen most, midőn már a célhoz oly közel vagyok, most itt kell hagyni mindent, mindenkit és — menni rendeltetési helyemre. Ah, ez borzasztó!

— No, no azért ne menj ám egyenesen annak az asztalnak, mert bizony isten feldúlod, — hanem inkább sokkal okosabban

cselekednél, ha szépen — leülsz. Ez által nem csak hogy nem teszed ki magadat semmiféle veszélyes összeütközésnek, de felforrt véred majd szépen meg — kihül, és így az következik, hogy be fogod látni, hogy hiába minden haragod, bosszúságod — a dolgon nem változtathatsz. Még azután . . . no látod már is nyugodtabbnak látszol, hogy leültél . . . meg azután mondom, nem ér semmit az embernek ha — mérges, inkább legyen vig; hiszen ha a dolgot jól megfontolod, szót sem érdekel az a hat hét. Hat illatos levélke ezta h e s z u időt egészen rövidde teszi, észre sem veszed és — itthon leszel.

— Hadd el barátom, könnyű neked beszélni és vigasztalni. Lennél csak helyzetben, tudom egészen másként fütülnél. Hat hétig bakának lenni, a 36 fontos puskát naponként a vállon hordozni — reggel 4 órakor felkelni, 9-kor lefeküdni . . . és holmi egyéb kedves körülmények között mulatni, nem kicsinyesg bizon. No de isten neki, ez mind csak mellékes dolog, ha itt, e városban kellene azt kiállanom; de nem, el kell távozzom, 12 mérföldre innen. Elmenni! Ezért vagyok bosszus, sajnálom itthonomat — meg azután mást is sajnálók, másért is fáj a szívem. „Ó” miatta, „ó” itt kell hagynom, hat hétig nem látni angyali arcját, nem hallani hangját, ah, ez sok! végtelen idő!

— Hopp! Kijött a szeg a zsákból! Most már nem sejtme, de tudom az okát elkeseredettségnek! . . . Tehát azért a kis barnaért, mi? azért olyan véghetetlen csapás az a hat hét! Valóságos Laczi vagy, testestől lekeztől, de még természeted is az óvé. Véghetetlenül sajnálom, hogy az a gyerek már oly rég idő óta nem jött közénk;

könnyen meglehet, hogy ő is abban a betegségben szenved mint te. Nem látad őt?

— Azt kérdezted ugyebár, hogy hol van Laczi! Igazán nem tudom, mert legkevesebb 10 napja nem volt szerencsém fizionomiáját látni. Pedig ha itt lenne a mi jó, nélkülözhetetlen, kicsit hőbortos barátunk, jobban elmúlna az idő.

— De hol lehet az a gyerek, magam is azóta nem találkoztam vele, a mióta az utolsó jogi vizsgálat letette; no, hanem mondhatom, hogy nagy Napoleon nem hordozta büszkében és magasabban fejét, midőn az auszterliczi csatát megnyeré, mint Laczkó barátunk, mikor a nyert bizonyítványnyal végig sétált az utcákon.

— Az ám, én is majdnem hittem szememnek, a midőn olvastam Gáro László joggyakornok nevé, mint kinevezett törvény-széki aljegyzőt.

— Valóban ez a gyerek szerencsének mondható. Alig gyakornokoskodott 3—4 hónapig, s tette le a vizsgát, — már is kineveztek; pedig ezt a mai jó világban és időben valami hatalmas protektor, vagy sógorság-komasság nélkül, bajosabb elérni, mint az embernek a háta közepét. — Csak olyan szerencsés lenne a szerelemben is.

— Ki tudja, evel talán az is megjön; mert magunk közt legyen mondva — csak jobban, melegebben fogadják a jegyzőt, mint fogadták a szegény gyakornokot. Most már van rang! Ez pedig e modern világban elég vagyon, hogy mindenütt szivesen látott vendég legyen, akár a lányos — akár az özvegyi házaknál.

Dicsérem életphilosophiádat, és örülök Laczi szerencsésén; nemcsak azért, hogy az általad felhozott kedves állapotba jutott,

hanem leginkább azért, mivel még abban a szerencsés helyzetbe jött, hogy 300 frt. o. é. évi javadalmazása, 600 frtra terjedt ki; ennél fogva most megkapom tőle jó csomó kölcsönzött pénzemet. Szegény fiam, örökös pénzszerűbe szenvedett. Szivesen adtam neki, mert mindig avval biztatott: Hej, barátom csak kaptak már egy örökös állást, kamatostul visszanyered a nekem adott pénzédet; de most, most nem lehet. Hiába! sokba kerül a bálózás, a szép virágcsokrok, — prezentek stb. stb. Azután meg tudod, hogy . . . no készülök ház . . . hazamenni.

— Csakugyan minden pénzt az ilyenekre fecserli. Én nem tudom, mikor jő meg annak az embernek az esze!

— Hetven éves korában — ha ugyan a jó isten kinyújtja addig életfonalát.

— Bajosan. Rendesen az olyan tüzvért emberek, kik igen szerelmes természetűek, — nem igen hosszú életűek — van azonban kivétel akárhány — és ilyen áldott természettel bír a mi kedves Laczkó barátunk is, kit végre is, mint az egyszeri vértés Pelikán Gyurkát a „Szívek fájdalma” szerkesztőjét, a szerelmi lángok fölemésztenek. — Fogadni mernék, hogy megint szerelmes és azért nem mutatja magát.

— Erről vajmi könnyen szerezhetnék tudomást, csak el kellene hozzá menni, — rögtön megtudnók a valóságot.

— Helyes. Legalább rosz kedvem egy kissé csillapulni fog. Menjünk, talán csak otthon lesz, hiszen nem két óra nincs ebéd után.

Ily párbeszédet tartott két ifju, kik Laczinak legreggibb barátjai voltak.

(Folytatás következik.)

H I R D E T É S E K.

3363. sz. (95-2.2)

Árlejtési hirdetmény.

A megye tekint. alispáni hivatala f. é. május 26-án 6263. sz. a. kelt rendelettel a volt nagy-kikindai kerület tulajdonát képező és Franyova, Kumán, Tarras, Mellence és Karlova községekben lévő épületek helyreállításának biztosítása végett másodjebeni árlejtést rendelt el, mely alulírt szolgabírói hivatal helyiségében 1879. évi június 15-én d. e. 10 órakor újra fog megtartatni.

Az arra engedélyezett költség összeg 4929 ft. 27 kr. Vállalkozni szándékozók azon értesítéssel hivatnak meg, miszerint ezen versenytárgyalásra 5%-os bántépénzzel ellátva (mely állhat készpénz vagy állampapírokból) az árlejtést megelőző nap azaz június 14-én d. e. 12 óráig ide nyújtsák be. E határidőn túl beérkező ajánlatok felbontatlanul fognak illetőknek visszaadni.

Az ajánlatban a fenti költségből leendő 0%-os ár-elengedés számokkal és betűkkel világosan kiírandó.

Az ajánlatban határozottan kiteendő, hogy ajánlkozó az építés helyi körülményeit, az építési feltételeket és műszervevényeket sat. teljesen ismeri és azoknak magát minden kifogás nélkül aláveti.

A végbeviendő épület helyreállítási munkálatoknak előmérte s költségvetése, általános és részletes építési feltételek és a szerződés mintája az alulírt szolgabírói hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

Kelt Tör.-Becsén, 1879. évi május 28-án.

Urbán Andor,
szolgabíró.

2325. szám. Pályázat. (103-3.1)

Az üresedésben levő melenczei első és a rendszerezett másod jegyzői állomásnak választás úján leendő betöltésére a pályázat, és pedig az előre nézve utoljára a másodjegyzői állomásra pedig első ízben kiíratik és a választás ez évi július 12-ik napjának d. e. 10 órájára ezennel kitűzetik.

Ezen állomásokkal következő járandóságok vannak egybekötve és pedig:

1. Az első jegyzői állomással készpénzbeni 800 frtnyi évi fizetés és 150 frtnyi lakbér.

2. Másodjegyzői állomással 500 frtnyi évi fizetés.

3. Mindkét jegyzői állomással a maguk közt egyenlő részekben megosztandó magániratok szerkesztéséért járó és a községi képviselő testület által megállapított díjak.

Felhívtnak tehát mindazok, kik ezen állomásoknak bármelyikére pályázni szándékoznak, hogy az 1871. évi XVIII. t. cz. értelmében felszerelt folyamodványaik a választást megelőző napig alulírt szolgabírósnál nyújtsák be.

Végezetül megjegyeztetik, hogy az I-ső jegyzői állomásnak betöltésére első ízben kiírt pályázat nyomán benyújtott folyamodványok ezen I-ső jegyzői állomásra való pályázatra nézve jelen alkalommal is érvényeseknek tekintetnek, azonban mindazok, a kik a II. jegyzői állomásra is pályázni szándékoznak, kötelesek ezen állomásra nézve fennidézett törvényczikk értelmében felszerelt külön folyamodványt benyújtani, azon netáni új pályázók pedig, a kik szintén mindkét állomásra szándékoznak pályázni, kötelesek mindkét állomásra nézve külön-külön folyamodványt benyújtani.

Kelt Török-Becsén, 1879. évi június 6-án.

Urbán Andor,
szolgabíró.

1333. sz. ki. 1879. (104-3.1)

Árlejtési hirdetmény.

A megye tek. alispáni hivatala f. é. május 22-én 5583. sz. a. kelt rendelettel a csávosi temesi fahid helyreállításának biztosítása végett árlejtést rendelt el, mely alulírt szolgabírói hivatal helyiségében 1879. évi július 13-án délelőtti 10 órakor fog megtartatni.

Az arra engedélyezett költségösszeg 1548 ft. 85 kr. o. é.

Vállalkozni szándékozók azon értesítéssel hivatnak meg, miszerint ezen versenytárgyalásra 5%-os bántépénzzel ellátva jelenjenek meg, vagy pedig zárt írásbeli ajánlataikat szabályszerűen készítve 50 kros bélyeggel, valamint szintén 5%-os bántépénzzel ellátva (mely állhat készpénz vagy állampapírokból) az árlejtést megelőző nap azaz július 12-én, d. e. 12 óráig ide nyújtsák be. E határidőn túl beérkező ajánlatok felbontatlanul fognak az illetőknek visszaadni.

Az ajánlatban a fenti költségből teendő 0%-os ár-elengedés számokkal és betűkkel világosan kiírandó.

Az ajánlatban határozottan kiteendő, hogy ajánlkozó az építés helyi körülményeit, az építési feltételeket és műszervevényeket sat. teljesen ismeri és azoknak magát minden kifogás nélkül aláveti.

A végbeviendő hid helyreállítás előmérte és költségvetése, általános és részletes feltételek és a szerződés mintája az alulírt szolgabírói hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

Kelt Módoson, 1879. évi május 30-án.

Lebánovich István,
szolgabíró.

184. sz. 1879. (105-1.1)

Árverési hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, miszerint a tekintes nagy-beckereki e. f. kir. törvényszéknek mint csődbírósnak 1879. évi június 5-én 3590. szám alatt kelt végzésével a Weisz József csődvagyonába felvett, összesen 18.176 ft. 20 kros becsült 2001 zsák

lisztre, korpa és darára, valamint 90 frtra becsült egy kocsi és lóra nézve árverés elrendelvény, ennek helyben a temesvári utcában fekvő Weisz József-féle gözmalomban megkezdőleg és a Molnár (Kuczora) Jánosnak német-főltcazi házában levő magtárban folytatólag leendő eszközése 1879. évi június 18-ik napjának délelőtti 9 órára tűzött ki.

Miről a venni szándékozók ezennel értesítetnek.

Kelt Nagy-Beckereken, 1879. évi június 10-én.

Marianovich János,
kir. bir. végrehajtó.

Dr. HANDLER MÓR,

orvos és sebésztudor, szülész és szemész,

gyógyít gyökeresen fényes s tartós siker biztosítása mellett mindennemű

titkos betegségeket

1) az önfertőzésnek minden következményeit, u. m.: az ingerlékeny gyengeséget, az ondófolysást, különösen a

tehetetlenséget

(elgyengült férfierőt),

2) huyesőfolysásokat (még idültkelet is), a nemzörészek bujakóros fekélyeit és másodrendű bujakórt minden alakjaiban és elcsúfításaiban;

3) huyesőszőküléseket;

4) fris s idült nyakfolysásokat nőknél, az ugynevezett fehérfolysást, és az onnan eredő

magtalanúságot;

5) bőrkiütéseket;

6) a huyhólyag betegségeit és mindenemű vizelési nehézségeket.

Rendel naponként: délelőtti 10 órától 1-ig, délután 3 órától 5-ig, és estve 7 órától 8-ig.

Lakik: PESTEN, belváros, kigyó-utca 1. szám, kigyó- és városház-utca sarkán, (Rottenbiller-féle házban) I-ső em., bemenet a lépcsőn.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik, és a gyógyszerek megküldetnek.

Galandfereg (Pántlika-giliszta)

6 óra alatt kihajtatik. (14-48.19)

Van szerencsém a t. cz. közönséggel illően tudatni, hogy az összes

ásvány- és savanyuvizek

egész fris töltése már megérkezett és pedig:

Rohitschi.

Szulini.

Borszéki.

Parádi.

Giesshübl.

Gleichenbergi.

Deutsch-Kreuzeri.

Luh Margareti.

Suliguli és buziási.

Korytnitzaei és Marienbadi Kreutzbrunn,

Karlsbadi Mühlbrunn,

Schlossbrunn és Sprudel, Seltersi.

Halli Jód.

Lipiki Jód.

Egeri Ferencz- és sóforrás,

Emsi koronácska.

Kissingi-Rákóczy.

Billini és

Budai király-keserüviz.

s igen olcsó ár mellett adatnak el

SCHNITZLER L.

(106-2.1)

fűszer-kereskedésben.

BILINI

savanyuviz.

Nagymérvű szénsavas szikeny tartalmánál fogva (10000 súly részletben 33.6339) minden németföldi savanyuvizek között határozottan az első helyet foglalja el, s kitűnő hatással bír a vérnek lugany savasítására, sikeresen működik a gyomorégés, gyomorgörcs, gyomorhurut, az ugynevezett huyesav, diáthese, fővény, huy és vesekövek ellen; hasznos szolgálatot tesz a köszvény, idült csusz, idült hólyag- és tüdőhurut, epekövesülés, maj-elzsirosodás, nyálkás aranyér- és görvélykór ellen, mint azt Billroth, Dittel, Uitzmann, Ivanchich stb. tanárok sokszor eléggé elismerték. De mint felfrissítő s kellemes ital is, bor és czukorral, vagy gyümölcszörppel keverve napról-napra nagyobb tért foglal el a bilini savanyuviz. (90-12.3)

Főraktár:
ÉDESKUTY L.
magyar királyi udvari ásványviz-szállítónál
Budapesten, Erzsébet tér 7. sz.

Kapható minden gyógyszertárban és fűszerkereskedésben, ugyszintén vendéglőkben is.

Csász. kir. szabadalm. általános biztosító-társaság (Assicurazioni Generali) Triestben.

Negyvenhetedik számadás az 1878. évre.

Mérlegszámla 1878. december 31-én.

Vagyon.	Osztrák értékben		Tartozás.	Osztrák értékben	
	frt	kr		frt	kr
1. A részvényesek biztosított adós-levelei			1. Alaptőke		4200000
2. Városi telkek		2940000	2. Az A. lezárolás nyeresémi tartalékja	713798	15
3. Mezőgazdasági birtokok Olaszországban, 6729 hektáryi összes terület		3758000	Ugyanaz B. lezárolásnál	778557	59
4. Kölesönök életbiztosítási kötvényekre	1625258	51	Rendelkezésre álló rendkívüli nyeresémi-tartalék	200000	—
5. Kamatozó, betélteljesítés által biztosított tőkék az osztrák-magyar államban, a zálogostályt illető tőkék kizárásával (alap. sz. 1. e) betű)	76650	11	3. Tartalék-alap értékpapírok értékének ingadozásáért		43814
6. Kamatozó jelzálogosított tőkék osztrák fekvőségekre Olaszországban a fenti zálogostály kizárásával		1701908	4. Tartalék-alap kétes követelésekért		80000
7. Biztosított kölesönök letéteményezett állampapírok kereskedelmi- és iparrészvényekre		2230258	5. Tartalék bejelentett, de még december 31-ig le nem számolt káresetekre:		
8. Értékpapírok, kereskedelmi- és iparrészvények, mint a jegyzék (melléklet A) mutatja		481100	a) tűzbiztosítási ágazatra	325095	70
9. Váltak a tárczában		292471	b) tengeri és szállítási biztosítási ágazatra	137343	20
10. Előlegek a jelzálog osztály részére		603000	c) jégkár elleni biztosítási ágazatra	5099	33
11. Mezőgazdasági, december 31-én még el nem adott terményei a társulatnak olaszországi birtokaiból		355667	d) életbiztosítási ágazatra	147571	19
12. Különböző bankok és hitelintézeteknél folyó számlában kamatozó letéteményezett pénzek		2230258	6. Díjtartalék az A. lezárolás még 1878. évi decz. 31-én folyó biztosításokra:		
13. Pénzkészlet a társulat triestti és velencei igazgatósági pénztáraiban		481100	a) tűzbiztosításra	1538310	62
14. Ugyanaz a fiókok pénztáraiban		292471	b) tengeri és szállítási biztosításra	57199	53
15. Maradvány viszontbiztosítók számláiból		4604676	7. Díjtartalék a B. lezárolás még 1878. évi decz. 31-én folyó biztosításokra:		
16. Maradvány az intézet 4459 főkéjainak számláiból		603000	a) halálesetre	8442976	33
17. Kiegészítési életbiztosítási díjrésztetek		355667	b) megérési esetre és elhalasztott járadékokra	4393319	99
18. Adóskók különféle címek alatt		146037	c) feltétlen életjáradékokra	1445241	42
19. Butorzat az intézet összes irodáiban, cég-táblák, papír- és nyomtatványok a raktárakban		998301	8. Osztalék-alap az életbiztosításra nyeresémi-osztalékkal		442161
		23941878	9. A két Tontin-osztály vagyona kamatbiztosítással		152327
		53	10. A hivatalnokok nyugdíj-pénztárának vagyona		145785
			11. Maradvány a viszontbiztosítók számláiból		239707
			12. Maradvány az intézet ügynökségeinek számláiból		1699
			13. Különböző hitelezők		179098
			14. Rendes osztalék a részvényesek számára	117600	—
			Felülosztalék	128400	—
			15. A két igazgatóság részülteke		24000
			16. A hivatalnokok alapszabályszerű jutalmazásai		2601
			17. Nyeresémi fölőleg az 1879-ki átvételhez		269
					82
					23941878
			20. December 31-én érvényben lévő díjkötelezvények és későbbi években behajtandó díjak	11751212	99
					99

Az általános biztosító-társaság (Assicurazioni Generali) igazgatósága:

Morpurgo G. Pesaro Maurogonato J. Amb. di S. Ralli. V. di S. Segré. Dr. Calabi R. Gidoni G. Goldschmieth L. Levi A. A. Todros E. Besso M., vezér-írtkár.

Iroda Budapesten: az intézet házában, Dorottya-utca 10.

A csász. kir. szabadalm. Assicurazioni Generali magyarorsz. főtügynöksége:

(201-1.1)

Ellenberger, Krellwitz, Roth.

Folytatás a mellékletben.